

Zdravljica.

Spet terte so rodile,
 Perjätli! vince nam sladho,
 Ki nam oziolja žile,
 Serce razjasni in oko,
 Ki vtopi
 Vse skerbi,
 V potertih persih up budi.

Komu nam pred veselo
 Zdravljico, bratje! čmò zapet?
 Bóg náš nam dexelo,
 Bóg živi ves slovenski svet,
 Brate vse,
 Kar nas je
 Sinov slovence matere.

Edinost, sreča, správa
 Ki nam naj naj se vernejo!
 Otroh, kar ima sláva,
 Vsi naj si s čoke sežejo!

Le oblást.
 In z njo čast,
 Obilnost bode naša last.

Bog zivi vas Slovence,
 Prelepe, zlate rvice!

Mi take je mladenke,
 Ki naše je kerči dekle;

Naj sinov
 Iz vas bo strah sovražnikov!

Mladenci! zdaj se pije
 Zdravljica vaše, vi naš up!

Ljubéni domačije
 Noben naj vam ne osméti trup!

Ker po nas
 Bode vaš
 To srčno bránit' klical čas.

Živé naj vsi naródi,
 Ki hrepené očákat' dán,
 De, kóder sónce kódi,
 Prepír iz svéta b' pregnán',
 De roják
 Prost bo vsák,
 Ne vrág, le sósed bo meják.

Na zádnje še, perjátli!
 Kózarce za se vzdignimo!
 Ki spó za to se zbratli,
 Ki dóbno v sèrcu míslimo.
 Dókaj dne
 Naj rívi
 Bog, kár nas dóbrik je ljúdi!